

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 56. Regum Hierosolymitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

Sæcul. XIII. Hora Canónica recitare injunctum fuerit. **A.C. 1210.** Quotidie Missæ Sacrificio interesse, si possent, tenebantur. Nunquam vescebantur carnisbus, & a Feste Exaltationis S. Crucis usque ad Pascha jejunabant. Præterea Albertus eis continuum manuum laborem imperat & lentium. Hæc fuere exordia Carmelitarum, qui deinde in totam Ecclesiam Latinam sparsi sunt.

§. LVI.

Regnum Hierosolymitanum.

Guit. Nang. Epistola, cui Carmelitarum Regula inserita legitur, data est Acriæ, ubi tam **an. 1209.** Patriarcha residebat, quam Rex Hierosolymæ, tunc temporis Joannes Briennius. Nam Regina Isabella fatis fundata erat, reliquo Regni Iure Mariæ filiæ suæ natu maximæ, ex Conrado, Marchione Montisferratensi, secundo suo marito, genitæ. Porro Barones Regni Hierosolymitani, Legatis anno millesimo ducentesimo octavo ad Philippum Regem Franciæ missis, dari sibi petierant ex Francia Principem, qui filiam Isabellæ Regni Hæredem duceret, & Rempubli-

Chro. Antis. cam vacillantem sustineret. Misit Philippus Rex Joannem Comitem Briennium, qui multis comitantibus navigiose commisit, ac in Vigilia Exaltationis S. Crucis anno millesimo ducentesimo nono

nono in portum Acriensem invectus, al- Sæcul. XIII.
ter die, celebratis nuptiis, Mariam Prin. A. C. 1210.
cipem, tori consortem, accepit. Tum-
que in Dominica post Festum S. Michae.

lis Tyri solemnî ritu coronatur. Exin. *Sup. n. 18.*

de Aimericus Lusignanus, quem Isabel-
la Regina quartis nuptiis maritum ha-
buerat, titulam Regis Hierosolymæ
dimisit, & Joannes Briennius Rex Acriæ
dictus est, quod Regni ejus fines haud

multum ultra urbis muros essent prola-
tæ. Præterea Res Christiana affligeba- *12. ep. 45.*

tur, necdum sopitis jurgiis inter Leonem
Armeniæ Regem & Bœmundum Comi-
tem Tripolitanum, de Principatu Antio-
cheno litigantes, quod ex duabus Inno-
centii Papæ Epistolis dispicimus. In

prima, die quarta Junii anno millesimo
ducentesimo nono, ad Regem Armeniæ *13. ep. 123.*

data, hortatur Principem; inducias
Comiti daret, dum causa definiretur,
quem in finem sine mora Legatum se-
missurum promittit. Tum etiam ad pa-
cem, cum Templariis reducendam, ex-
citiat, conservandæ Terræ sanctæ maxi-
me necessariam.

In Epistola altera, die vigesima Au-
gusti, anno millesimo ducentesimo vi-
gesimo, data, leguntur Pontificis man-
data ad Episcopum Cremonensem dire-
cta, cum eum in Terram sanctam misit,
ut memoratas rixas, sive, cum duobus

O 2

Arbi-

Sæcul. XIII. Arbitris, quos ipse deligeret, sive cum
A. C. 1210. Patriarchis Hierosolymitano & Antio-
cheno, componeret.

§. LVII.

*Ager Thra-
cius vel By-
zantinus.

Du Cange
hist. Conſt.
l. II. n. 15.

*Ecclesia Latina in Romania**.

A biennio ad Papam deferebantur que-
relæ Episcoporum Latinorum in Ro-
mania, quod Henricus Imperator Con-
stantinopolitanus, publicato Edicto sub-
ditis suis potestatem ademisset bona sua
Ecclesiis vel pacto inter vivos vel testa-
mento donandi. Crediderat enim Im-
perator hanc Legem esse necessariam,
quia vires Regni in eo potissimum sita
erant, quod Vasalli sui, acceptis Feudis,
pro temporum illorum more, obsequia
in bello præstare tenerentur; at fundis
suis alienatis, militare non poterant. A-
lli in patriam suam redire cogitantes,
cum, novo Imperio & neqdum stabilito,
patrimonium venumdaturis deessent
emtores, honori sibi ducebant, illud Ec-
clesiis conferre, a quibus etiam non ni-
hil mercedis accipiebant.

11. sp. 12. Verum Papa, rejectis his argumen-
tis, Juri communi inhærendum esse ra-
tus & Imperatorum Constitutionibus,
per quas omnis conditionis hominibus
bona sua Ecclesiis aut causis piis scribe-
re liceret, literis die decima Martii an-
no millesimo ducentesimo octavo datis,

Henri-